

i Udgifterne, er med Hensyn til Politiets Ordning. Den Gang der var Tale om at forhøje Lønningerne til Statspolitiet, sendte samtlige kommunale Politibetjente her i Landet deres Opsigelse til Kommunerne, til Trods for at der ikke var nogen Uoverensstemmelse mellem Politiets Funktionærer og Kommunerne, men i Stedet for at forhandle med Kommunerne forhandlede man med Justitsministeren, og nogen Tid efter blev Opsigelserne taget tilbage med den Motivering, at man i Justitsministeriet havde fortolket Ordet „Grundløn“ saaledes, at der derved forstodes ikke alene Begyndelseslønnen, men ogsaa Dyrtidstillæg, Konjunkturtillæg og Stedstillæg. Nu maa jeg formode, det er rigtigt, at man i Ministeriet har fortolket det saaledes, thi Kommunerne har ikke hørt noget fra Justitsministeren. Medens man i Indenrigsministeriet er meget hurtig med at udsende alle mulige Cirkulærer, Cirkulærer om Høstbindegarn, Handel med Fødestoffer o. s. v., Cirkulærer, som kan være af megen Interesse for mange, men ikke har saa overordentlig stor Betydning for Købstæderne, og medens Finansministeren naturligvis ogsaa er meget hurtig med at udsende Meddelelser, naar der skal opkræves nye Skatter, som man ikke siger, at man hverken i Justitsministeriet eller i Undervisningsministeriet er lige saa hurtig i Vendingen. Undervisningsministeriet har endnu ikke faaet udsendt Meddelelser om, hvilke Lønninger der skal udbetales til Lærerne. Det er muligt, at saavel Undervisningsministeren som Justitsministeren har sendt saadanne Cirkulærer ud, og at de ligger hos Amterne eller Skoledirektionerne eller andre Steder, som saadanne Cirkulærer nødvendigvis skal passere, inden de naar ud til Kommunerne — at sende dem direkte fra Ministerierne ud til Kommunerne lader sig ikke gøre, thi saa var der antagelig ikke Arbejde nok til de forskellige Kontorer! Jeg tror, at der kunde spares adskilligt i Porto og i Arbejde, hvis man fik en mere direkte Forbindelse imellem Ministerierne og de forskellige Kommuner. Men jeg gaar ud fra, at Politiet har Ret, naar det siger, at Justitsministeren har fortolket Spørgsmaalet paa denne Maade. Jeg kan da ikke give den højtærede Minister Ret deri, og i saa Henseende er jeg ganske enig med den højtærede Finansminister og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed), som alle har fortolket dette Spørgsmaal derhen, at som Grund-

løn kan man ikke medtage baade Dyrtidstillæg, Konjunkturtillæg og Stedstillæg. Naar det er Tilfældet, mener jeg, at vi i Kommunerne maa have god Ret til at nægte Politiet at udbetale Lønningerne efter det Grundlag, her er skitseret. Om der saa vil opstaa ny Konflikt, ved jeg ikke. Det maa den højtærede Justitsminister søge at afgøre med Politiet.

Men ogsaa et andet Spørgsmaal med Hensyn til Politiet bør afgøres. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes Udgifterne skal fordeles mellem de forskellige Kommuner. Tidligere var det saadan, at man i Købstæderne ansatte sit Politi, og at Amtskommunerne ansatte det Politi, man der skulde have. Men nu er Politiretskredsene lavet om i meget betydelig Grad, saaledes at de i de fleste Tilfælde omfatter saavel Købstæder som store Landdistrikter. I Loven om det kommunale Politi staar der, at Politimesteren har Ret til at disponere over hele Politiet i Kredsen. En Politimester kan herefter tage alle Købstadkommunens Betjente og sende dem flere Mil ud i Landet og derved tage Politiet bort fra Byen en Dag eller to, og de Udgifter, dermed er forbundet, skal Købstadkommunerne efter den nuværende Lov betale. Hvis Politimesteren ønsker at benytte en kommunal Politibetjent til Arbejde paa Kontoret, hvor han skal besørge Arbejde for hele Kredsen, kommer Købstadkommunen til at betale det. Det forekommer mig, at her bør ske en Ændring. Skal der være fælles Politi for hele Politiretskredsen, bør Udgifterne fordeles i Forhold til Indbyggernes Antal i hele Kredsen. Jeg vil meget henstille til den højtærede Justitsminister, at han sørger for at forandre Fordelingen af disse Udgifter paa den Maade, jeg her har skitseret.

Et andet Spørgsmaal, som vel er af endnu langt større Betydning for Købstadkommunerne, er Boligspørgsmaalet. Det bliver vanskeligere og vanskeligere, og det synes at blive særlig vanskeligt, efter at Bankerne har drejet Nøglen om for Pengekassen. Det er kun kort Tid siden, at en af de største Bankdirektører i denne By ved et Møde erklærede, at Bankerne havde Penge nok til at forstrække Staten med Penge til forskellige Foretagender, det kom blot an paa, hvortil Penge skulde anvendes. Med Hensyn hertil vilde Bankerne i Fremtiden være medbestemmende. Den højtærede Trafikminister, som var til Stede ved dette Møde, tog straks Afstand herfra og sagde, at det var ikke Bankerne, men Regeringen og Rigsdagen, der skulde